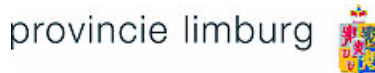

CONVENANT PERSOONSGERICHTE
AANPAK IN DISTRICTELIJK
VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

CONVENANT PERSOONSGERICHTE AANPAK IN DISTRICTELIJK VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

Samenwerkingsconvenant tot uitvoering van het project "Persoonsgerichte aanpak in districtelijk Veiligheidshuis Heerlen"

De Gemeente Heerlen,
vertegenwoordigd door burgemeester A.M.G. Gresel

en

Openbaar Ministerie
vertegenwoordigd door de heer J.F. Wauben

en

Stichting Mondriaan Zorggroep
vertegenwoordigd door de heer J.P.G. Molema

en

Provincie Limburg
Gedeputeerde Staten
vertegenwoordigd door de heer M.J.H. Vestjens

en

Politie Limburg Zuid
vertegenwoordigd door de heer J.M.G. Gusing

en

Reclassering Nederland
vertegenwoordigd door mevrouw J.M.J. Ketelaar

CONVENANT PERSOONSGERICHTE AANPAK IN DISTRICTELIJK VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

en

Leger des Heils,
Jeugdzorg & Reclassering
vertegenwoordigd door de heer H.T.W.M. Weijens

en

Leger des Heils,
CWZW Limburg/Brabant
vertegenwoordigd door de heer E. Dijkstra

en

Raad voor de Kinderbescherming regio Limburg
vertegenwoordigd door de heer J. Schmeitz

en

Penitentiaire Inrichting Zuid Limburg
vertegenwoordigd door de heer A.H. Minkenberg

en

J.J.I. Het Keerpunt
vertegenwoordigd door de heer J. Rombout

en

Slachtofferhulp Nederland
vertegenwoordigd door de heer J.A. Huisintveld

CONVENANT PERSOONSGERICHTE
AANPAK IN DISTRICTELIJK
VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

en

Stichting Huiselijk Geweld
vertegenwoordigd door mevrouw B. Hollands

en

Bureau Jeugdzorg / Jeugdreclassering
vertegenwoordigd door mevrouw J.H.M. Ritzen

en

Bureau Halt Limburg Zuid
vertegenwoordigd door de heer C. In 't Panhuis

en

GGD Zuid Limburg
vertegenwoordigd door mevrouw R. Koops

en

Stichting Tracee
vertegenwoordigd door de heer E. Hoesbergen

CONVENANT PERSOONSGERICHTE AANPAK IN DISTRICTELIJK VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

Gemeente **Heerlen**

Mondriaan Zorggroep

provincie limburg

De convenantpartners:

1. Gemeente Heerlen
2. Arrondissementsparket Openbaar Ministerie Maastricht
3. Politie regio Limburg Zuid
4. Provincie Limburg
5. Bureau Jeugdzorg Limburg (incl. jeugdreclassering Limburg)
6. Justitiële Jeugdinrichting Het Keerpunt (incl. SEDNA)
7. Penitentiare Inrichting Limburg Zuid (Overmaze en De Geerhorst)
8. Raad voor de Kinderbescherming Regio Limburg
9. Stichting Reclassering Nederland regio Limburg
10. Leger des Heils, Jeugd en Reclassering
11. Leger des Heils, Centrum voor Wonen, Zorg en Welzijn
12. Slachtofferhulp Nederland regiokantoor Limburg
13. Mondriaan Zorggroep (incl. Justitiële Verslavingszorg)
14. Bureau Halt
15. GGD Zuid Limburg
16. Stichting Huiselijk Geweld Zuid Limburg
17. Tracee

Op enig moment aangevuld met:

18. Gemeenten Brunssum, Nuth, Voerendaal en Onderbanken
19. RIMO Parkstad
20. Stichting Zwerfjongeren Limburg

In aanmerking nemende:

- Dat de bovengenoemde partners het initiatief hebben genomen om in een breed veiligheidssamenwerkingsverband een optimale afstemming in de veiligheidsketen (justitiële- en zorgketen) te realiseren en daarmee een bijdrage te leveren aan de structurele verbetering van de objectieve en subjectieve veiligheid.
- Deze samenwerking vanwege evidente praktische voordelen het meest efficiënt en effectief vormgegeven kan worden middels een fysiek veiligheidshuis.
- Dat de primaire doelgroepen die middels een persoonsgerichte aanpak tot positieve gedragsverandering aangezet zullen worden bestaan uit meer- en minderjarige veelplegers, notoire overlastveroorzakers, Harde Kernjongeren, probleemjongeren en daders van huiselijk geweld.
- Dat het veiligheidshuis ook aandacht besteed aan first-offenders, slachtoffers van misdrijven en herhaald slachtofferschap.

CONVENANT PERSOONSGERICHTE AANPAK IN DISTRICTELIJK VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

Komen het volgende overeen:

- De convenantpartners behouden ieder hun eigen (wettelijke) verantwoordelijkheid, maar verklaren zich bereid tot een intensieve samenwerking onder de totaalregie van de gemeente Heerlen op het brede veiligheidssamenwerkingsverband.
- Binnen dit samenwerkingsverband behoudt en voert het Openbaar Ministerie haar primaire regieverantwoordelijkheid betreffende de strafrechtketen. De Raad voor de Kinderbescherming behoudt en voert zijn regiefunctie in de jeugdstrafrechtketen (casusregie). De gemeente zal de regie voeren over zowel de (na)zorgketen - daar waar deze van toepassing is en niet binnen de wettelijk bepaalde verantwoordelijkheid van een andere organisatie valt - als de preventie, én voert de algemene regie op de integrale veiligheid.
- De convenantpartners onderschrijven het gezamenlijke kader op Zuid Limburgse schaal, waarbij specifieke ruimte is voor eigen inhoudelijk beleid in de verschillende districten.
- De convenantpartners onderschrijven het kaderdocument dat aan dit convenant is toegevoegd. De daarin geschetste werkwijze betreft slechts een model aan de hand waarvan gewerkt zal worden. Op basis van praktijkervaring zal dit model - samen met de convenantpartners - verder ontwikkeld en bijgesteld worden.
- De convenantpartners verklaren zich in principe akkoord met uitbreidingen van het aantal ketenpartners in het districtelijk veiligheidshuis (groeimodel). Het toevoegen van convenantpartners e/o het bijstellen van kaderdocumenten wordt, na accorderen door de Districtelijke Stuurgroep Veiligheidshuis, vastgelegd door een aan dit convenant toe te voegen ondertekende verklaring.

Heerlen, 7 september 2006

**CONVENANT PERSOONSGERICHTE
AANPAK IN DISTRICTELIJK
VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN**

Gemeente Heerlen

burgemeester A.M.G. Gresel

Openbaar Ministerie

de heer J.F. Wauben

Stichting Mondriaan Zorggroepafd.
Justitiële Verslavingszorg

de heer J.P.G. Molema

Provincie Limburg
Gedeputeerde Staten

de heer M.J.H. Vestjens

**CONVENANT PERSOONSGERICHTE
AANPAK IN DISTRICTELIJK
VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN**

Politie Limburg Zuid

de heer J.M.G. Gusing

Reclassering Nederland

mevrouw J.M.J. Ketelaar

Leger des Heils,
CWZW Limburg/Brabant

de heer E. Dijkstra

Leger des Heils,
Jeugdzorg & Reclassering

de heer H.T.W.M. Weijtens

CONVENANT PERSOONSGERICHTE AANPAK IN DISTRICTELIJK VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

Raad voor de Kinderbescherming regio Limburg

de heer J. Schmeitz

Penitentiare Inrichting Zuid Limburg

de heer A.H. Minkenberg

J.J.I. Het Keerpunt

de heer J. Rombout

Slachtofferhulp Nederland

de heer J.A. Huisintveld

CONVENANT PERSOONSGERICHTE
AANPAK IN DISTRICTELIJK
VEILIGHEIDSHUIS HEERLEN

Stichting Huiselijk Geweld

mevrouw B. Hollands

Bureau Jeugdzorg

mevrouw J.H.M. Ritzen

Bureau Halt Limburg Zuid

de heer C. In 't Panhuis

GGD Zuid Limburg

mevrouw R. Koops

Stichting Tracee

de heer E. Hoesbergen

Kaderdocument Persoonsgerichte Aanpak in Districtelijke Veiligheidshuizen

Inleiding

Veiligheid wordt als randvoorwaarde voor ontplooiing, ontwikkeling en groei beschouwd. Dit geldt zowel voor het individu – de bewoner van een stad/dorp – als voor de stad en haar stedelijke functies (wonen, werken, recreëren) als geheel. Onveiligheid, of ervaren onveiligheid, leidt tot een onaantrekkelijke stad of dorp, tot leegloop en tot afbraak. Criminaliteit en overlast – en vooral een effectieve aanpak daarvan - zijn daardoor belangrijke thema's geworden, zowel in de regio als in de steden en dorpen. Het blijkt dat met name een kleine groep mensen verantwoordelijk is voor een relatief groot aandeel van de (ervaren) criminaliteit en overlast. De veiligheid(sbeleving) kan fors verbeterd worden als het gedrag van deze groep effectief wordt aangepakt. Steden en rijksoverheid hebben binnen het Grote Stedenbeleid gezamenlijk prestatieafspraken gemaakt die zich richten op de aanpak van veelplegers, jeugd en huiselijk geweld (zie hiervoor Bijlage 1). Uit onderzoek is gebleken dat huiselijk geweld de meest voorkomende vorm van geweld is en dat er een sterk verband bestaat tussen huiselijk geweld, middelenmisbruik, geweld in de publieke ruimte en probleemjongeren.

In de provincie Limburg is in de laatste jaren zowel in de zorg- als de justitiële keten een dynamische ontwikkeling met betrekking tot de persoonsgerichte aanpak op gang gebracht. o.a. in de wijkgerichte Justitie in de Buurt projecten (Maastricht), op binnenstedelijke problematiek gerichte Justitiekantoren (in Venlo en Heerlen), binnen de Regionale Pilot Veelplegers, de Jeugd Preventie Platforms (JPP's) en huiselijk geweld. Ook zijn een Intentieverklaring Model Ketenzorg in de Maatschappelijke Opvang en het Platform OGGZ tot stand gekomen. Het streven is de vergaarde kennis en ervaring samen te brengen, te continueren, deze aanpak verder te ontwikkelen en vooral ook te borgen in zogenaamde *brede lokale veiligheidssamenwerkingsverbanden*¹.

Het veiligheidshuis wil niet de zoveelste boom in het woud worden. Het is juist de bedoeling om – zeker op termijn – tot meer structuur in het bos te komen. Dit kan door de 'veiligheidshuisboom' van een aantal hoofd takken te voorzien – de doelgroepen – en zowel bestaande gremia als nog op te zetten aanpakken daarop aan te laten sluiten of daarin te laten integreren. Efficiency en effectiviteit door overzichtelijkheid, stevige regie, een focus op kwaliteit, doorzettingskracht in de uitvoering, en een gesloten keten. Alleen op die manier – met op termijn dus minder bomen en duidelijk gedefinieerde bomen die onderling op een heldere wijze met elkaar zijn verbonden - komt er binnen het woud ook meer ruimte en dus meer overzicht.

De term veiligheidshuis suggereert wellicht dat de nadruk zou liggen op repressie en dat curatie (zorg) en preventie een ondergeschikte rol zouden spelen. Niets is echter minder waar. Het is de bedoeling dat zowel het individu als de samenleving erop vooruit gaan. Repressie is slechts de stok achter de deur die – jammer genoeg – vaak noodzakelijk is om veroorzakers van overlast en criminaliteit te bewegen hun gedrag in positieve zin te veranderen en de daarbij aangeboden hulp – in de vorm van een 'totaalpakket' - te accepteren.

Doelstelling

De centrale doelstelling is het terugdringen van overlast en criminaliteit. Daar een kleine groep mensen verantwoordelijk is voor het overgrote deel van de (ervaren) overlast en criminaliteit, dienen juist deze tot gedragsverandering te worden bewogen. Het sterk normafwijkend gedrag dient omgebogen te worden naar acceptabel gedrag, of dient in ieder geval te leiden tot vermindering van recidive. Binnen deze aanpak is zowel oog voor verbetering van de levenskwaliteit van het individu als van een toename van de leefbaarheid binnen de samenleving.

Aanpak

De meest effectieve aanpak van meerderjarige veelplegers, notoire overlastveroorzakers, probleemjongeren² en huiselijk geweld ligt in een persoonsgerichte aanpak (levensloopbenadering), waarbij op basis van een diagnose

1 In dit bestuurlijk convenant wordt er vooralsnog vanuit gegaan dat het veiligheidshuis op het niveau van een politiedistrict functioneert. Onderzoek naar de juiste schaal heeft uitgewezen dat de totstandkoming van de essentieel geachte eensgezindheid ten aanzien van "wat hier de grootste problemen zijn" en "hoe wij die hier aanpakken" vaak per gemeente al moeilijk tot stand komt en het nog moeilijker wordt wanneer verschillende gemeenten het daarover eens moeten worden. Uiteindelijk lukt het dan vaak nog wel per politiedistrict om op dezelfde lijn te komen, maar veel groter mag het in de regel niet worden. Wanneer het wel mogelijk lijkt te zijn om op een groter schaalniveau in te steken is dit in relatie tot het terugdringen van versnippering, capaciteitsproblemen en kostenaspecten de moeite van het onderzoeken en afwegen waard.

2 Het containerbegrip 'probleemjongeren' bevat ook – maar beperkt zich niet tot - de minderjarige meer- en veelplegers en de Harde Kernjongeren.

en daarop gebaseerd maatwerkplan criminogene tekorten worden weggewerkt.

Normafwijkend gedrag ontstaat doorgaans niet zomaar, maar kent bepaalde oorzaken. Deze zijn persoonspecifiek en zijn vaak te vinden in de zogenaamde levensloop van het individu. Het middels een gevalideerd diagnose-instrument opsporen van de zogenaamde criminogene factoren die het normafwijkend gedrag (mede) bepalen en het op basis van de aldus verkregen analyse opstellen van een maatwerkplan om deze tekorten over de volle breedte trachten weg te werken lijkt de enige mogelijkheid om tot structurele gedragsverandering te komen. De beoogde maatwerkplannen bevatten overigens een combinatie van zorg- en repressie-elementen, het met een stok achter de deur willen helpen van het individu teneinde de maatschappelijke overlast terug te dringen. Focussen op gedragsverandering betekent zelfs dat de nadruk ligt op de curatieve aanpak en dat het repressieve instrumentarium primair ten dienste staat van de curatieve insteek. Een geslaagd reïntegratietraject – geslaagde nazorg – werkt preventief.

Ervaringen met voorlopers van de beoogde persoonsgerichte aanpak (de Regionale Pilot Veelplegers, het Hartslag Interventie Team en vergelijkbare projecten in het binnen- en buitenland) onderschrijven dat de werkwijze waarbij gezamenlijk rond een centraal gestelde cliënt gewerkt wordt de meeste kans op succes biedt.

Het centraal stellen van gedragsverandering van het individu betekent dat maatwerktrajecten samen met de partners opgesteld en uitgevoerd dienen te worden. Justitiepartners, politie, zorg en gemeenten dienen nauw samen te werken om de gestelde doelen te bereiken. Geselecteerde veelplegers of probleemjongeren worden niet meer losgelaten en kunnen niet meer aan de samenwerkende partners ontsnappen. De partners bepalen samen wie aangepakt gaat worden, wat deze persoon nodig heeft en op welke wijze we dit – wederom gezamenlijk – gaan uitvoeren. Effectieve en efficiënte communicatie en uitwisseling van informatie en gegevens is hierbij essentieel³. Hoe korter de lijnen tussen de partners hoe beter. Het onder één dak brengen van de ketenpartners (in ieder geval de meest relevante) zal de beoogde en noodzakelijke samenwerking sterk ten goede komen. Het garandeert een optimale aansluiting van de preventieve, curatieve en repressieve inzet. Dit blijkt onder andere uit ervaring die is opgedaan in Operatie Hartslag, Justitiepartners Heerlen, het Werkplein en ervaring met deze werkwijze elders in binnen- en buitenland (b.v. Leeds, Londen, Manchester).

Bij afdoening zal overigens ook voldoende rekening gehouden moeten worden met de belangen en positie van het slachtoffer (bijvoorbeeld dader-slachtoffer confrontatie, schade- en/of conflict bemiddeling). Daarnaast dienen mogelijkheden voor het terugdringen van herhaald slachtofferschap verzilverd te worden, daar ook dit bijdraagt aan de veiligheidsbeleving. Complementair aan deze elementen zijn de mogelijkheden tot vroegsignalering, vroeginterventie (bijvoorbeeld als het gaat om "first offenders" en HALT-afdoeningen), die een vaste plek in het veiligheidshuis verdienen. Ook bij deze activiteiten zijn preventieve elementen of effecten in de aanpak geïntegreerd.

Op termijn is het denkbaar dat ook andere thema's die een persoonsgerichte of ketenbenadering vereisen (formeel) in het veiligheidshuis worden ondergebracht, of daaraan worden verbonden. Een voorbeeld hiervan is herhaald slachtofferschap en de nazorg rond ex-gedetineerden in algemene zin.

Het veiligheidshuis zal voor de deelnemende partners de "vind- en brengplaats" zijn van (veiligheidsrelevante) informatie, van cliënten en van ketenpartners, waarmee zij conform een persoonsgerichte aanpak – en vanuit zowel de eigen belangen en verantwoordelijkheid alsmede vanuit het gezamenlijk belang - in gesloten ketens kunnen bijdragen aan het geformuleerde maatschappelijk doel: het terugdringen van overlast en criminaliteit in de samenleving. Het veiligheidshuis is hierdoor van ons allemaal – van alle ketenpartners – en niet iets van de gemeente of van het OM.

De aanpak van veelplegers, probleemjongeren en huiselijk geweld is altijd al een aangelegenheid geweest van de betrokken partijen, inclusief gemeenten. Wat wordt beoogd is het stroomlijnen van allerlei procedures en werkwijzen (waarmee de effectiviteit en de efficiency vergroot kan worden), het verder sluiten van de keten, en het door de gemeente voeren van de totaalregie.

Partners en rollen

De gewenste deelnemers in of aan het veiligheidshuis zijn de partners die nodig zijn om de doelstellingen te realiseren. Kortom, alle partners die te maken hebben met daders (en slachtoffers) van criminaliteit en (notoire) veroorzakers van overlast. Naast politie en justitiële partners (Openbaar Ministerie, reclassering,

³ Op korte termijn dient een convenant uitwisseling privacygegevens opgesteld en ondertekend te worden.

verslavingsreclassering, reclassering Leger des Heils, jeugdreclassering, gevangeniswezen, Raad voor de Kinderbescherming, Slachtofferhulp, HALT, justitiële jeugdinrichting(en) voor opvang en behandeling) zijn dat ook gemeenten, welzijnswerk en zorgpartners.

Binnen het samenwerkingsverband ligt het accent op (een combinatie van) curatie en repressie. Vanuit het veiligheidshuis wordt daarom nadrukkelijk samenwerking gezocht met bestaande netwerken en organisaties. Deelnemen aan het veiligheidshuis betekent *niet* dat alle partners ook daadwerkelijk fysiek in het veiligheidshuis hoeven te zitten. Een aantal partners zal letterlijk in het veiligheidshuis te vinden zijn, terwijl anderen op een andere wijze aan het veiligheidshuis zijn verbonden. De primaire deelnemers politie, justitiële partners, gemeenten, en een verbinding naar de zorg- en welzijnssector zouden fysiek in het veiligheidshuis aanwezig dienen te zijn⁴.

Deelnemende partners behouden hun eigen (wettelijke en/of maatschappelijke) verantwoordelijkheid, maar zoeken vanuit intensieve samenwerking naar maximale efficiëntie en effectiviteit. Zij zien hun aanwezigheid in of verbondenheid aan het veiligheidshuis als een integraal onderdeel van hun eigen organisatiebelangen en hun eigenstandige taak.

Werkprocessen

Bij de persoonsgerichte aanpak staat het (structureel) veranderen van de levensloop van mensen voorop. Bij recidiverende daders ligt de nadruk op de structurele, curatieve aanpak, dat wil zeggen het zorgen voor een gedragsverandering waardoor zij (mogelijk zelfs definitief) stoppen met hun criminele activiteiten, maar minimaal minder zullen recidiveren.

In het veiligheidshuis wordt door de deelnemende organisaties tezamen (of een selectie daarvan) bepaald wie in aanmerking komt voor een intensieve persoonsgerichte aanpak. Input voor die selectie is de veelplegerlijst van de politie, aangevuld met input vanuit organisaties die beschikken over cliëntkennis (b.v. reclassering, JPP, zorgoverleggen, Vangnet, Meld- en adviespunt Huiselijk Geweld, etc.). De output is een lijst met geprioriteerde – en dus gerangschikte – cliënten. Minimaal twee maal per jaar wordt deze lijst vernieuwd. De gerangschikte cliënten worden vervolgens aan zogenaamde interventiemangers⁵ toebedeeld. Zij dienen conform het stramien diagnose-maatwerkplan-check-uitvoering hun cliënten – als regisseurs met doorzettingskracht in de uitvoering – tot gedragsverandering te bewegen. Kerntaak voor de interventiemangers is het voeren van de operationele regie over de persoonsgebonden aanpak: zowel kwalitatief (haalbare en efficiënte interventies) als kwantitatief (voldoende doorstroming in de uitvoering/caseload).

Op basis van een diagnose-instrument⁶ worden de criminogene tekorten – of de tekorten op de zogenaamde leefgebieden⁷ – inzichtelijk gemaakt⁸. Input hiervoor is de informatie die bij partners over de cliënt beschikbaar is, aangevuld met een persoonlijk interview. Op basis van de diagnose wordt samen met de relevante ketenpartners een maatwerkplan opgesteld. Dit maatwerkplan is gericht op het over de volle breedte wegwerken van de geconstateerde tekorten⁹. In het maatwerkplan staat beschreven welke interventies nodig zijn, wat er geregeld moet worden, en welke partners op welk moment iets moeten doen¹⁰. Drang en dwang kunnen

4 Het gaat erom dat partners elkaar gemakkelijk kunnen vinden, bij elkaar binnen kunnen lopen om zaken rond cliënten af te stemmen, te regelen, en elkaar om advies te vragen. Dat impliceert dat de primaire partners voor een dagelijkse aanwezigheid zorg dienen te dragen. Het is denkbaar dat daarbij gekozen wordt voor bijvoorbeeld vier of vijf ochtenden per week, of juist om vier of vijf middagen per week. Niet primaire partners kunnen ervoor kiezen om toch op vaste tijden in het veiligheidshuis aanwezig te zijn (en bijvoorbeeld gebruik maken van flexplekken), en zullen sowieso voor (casus)overleggen naar het veiligheidshuis komen. Weer andere partners zullen op afstand aan het veiligheidshuis verbonden (kunnen) worden (denk hierbij aan het CWI, de sociale dienst, bureau Voortijdig Schoolverlaten (VSV), de leerplichtambtenaar, het Jeugd Preventie Platform, de woningbouwcorporaties, de zorgteams op scholen, huisartsenpraktijken, en de aanpak van hennepsteelt).

5 Een beschrijving van taken en verantwoordelijkheden alsmede een functieprofiel van de interventiemanager is te vinden in Bijlage 1.

6 Voor de volwassenen is dit de RiSc, voor minderjarige justitiabelen wordt de diagnose door de Forensisch Psychiatrische Dienst aangeleverd of beschikt Bureau Jeugdzorg c.q. de Jeugdreclassering over bruikbare diagnose-instrumenten.

7 Leefgebieden zijn: identiteitspapieren, huisvesting, werk & inkomen, educatie, gezondheid, zelfredzaamheid, en schuldsanering.

8 Inclusief de inschatting of de cliënt qua zelfredzaamheid in staat is om zijn maatwerkplan of onderdelen daaruit zelf ter hand te nemen (= een criminogene factor bij uitstek). Indien dit niet het geval is zal invulling van trajectbegeleiding een onderdeel van het maatwerkplan behoren te zijn.

9 Het niet over de *volle* breedte aanpakken van de tekorten leidt – aldus wetenschappelijk onderzoek – tot nauwelijks of geen resultaat (recidivevermindering).

10 Er staat per leefgebied beschreven wat nodig is om de geconstateerde tekorten weg te werken. Bijvoorbeeld dat er psychiatrische problematiek is en dat er op basis van een psychiatrische diagnose een behandelplan opgesteld moet worden dat – uiteraard – vervolgens uitgevoerd moet worden, dat er schulden zijn en dat er een schuldsaneringsplan opgesteld en uitgevoerd moet worden, dat er behoefte aan een bepaalde vorm van begeleid wonen is en dat deze ingevuld moet worden, dat de cliënt nog ontwikkelkansen heeft waarvoor hij naar opleiding X of cursus Y zou moeten, dat hij totdat hij deze opleiding heeft afgerond een nuttige dagbesteding moet hebben, en dat bepaalde sociale vaardigheden onvoldoende worden beheerst en daarvoor bepaalde trainingen moeten worden doorlopen.

onderdeel uitmaken van het primair op curatie gerichte maatwerkplan. Voordat het plan aan de cliënt wordt voorgelegd dient er bij de partners die volgens het maatwerkplan iets moeten doen gecontroleerd te worden of zij ook daadwerkelijk (op de in het maatwerkplan genoemde momenten) kunnen leveren¹¹. Bij het aanbieden van het maatwerkplan kan de cliënt dit accepteren of weigeren. In het eerste geval ondertekenen zowel cliënt als interventiemanager – daar deze de regie over de uitvoering heeft - het maatwerkplan als ware het een wederzijds contract. Weigert de cliënt zijn medewerking aan de uitvoering van het maatwerkplan dan zal duidelijk gemaakt worden dat dit niet geaccepteerd wordt, dat de ketenpartners niet los zullen laten, en dat niet nagelaten zal worden om repressieve maatregelen in te zetten. Partners in het veiligheidshuis zullen er samen voor zorgen dat weigerachtige cliënten of cliënten die op enig moment uit een traject stappen er – eventueel middels drang of dwang – alsnog aan mee zullen werken.

Bij de persoonsgerichte aanpak in veiligheidshuizen wordt van iedere cliënt een persoonsdossier aangelegd. Regionaal is gekozen om dit in Viadesk onder te brengen¹². Om de uitwisseling van persoonsgegevens (juridisch) mogelijk te maken worden één of meerdere privacy-convenanten afgesloten¹³.

Input van het veiligheidshuis zijn cliënten waar een persoonsgerichte aanpak voor nodig is. De output van het veiligheidshuis zijn cliëntgebonden maatwerktrajecten waaraan alle ketenpartners hun actieve medewerking verlenen. Gemeenten en Openbaar Ministerie hechten - indien nodig - hun doorzettingskracht aan het daadwerkelijk implementeren van de in gezamenlijkheid tot stand gekomen maatwerkplannen. Ketenpartners spreken af dat de interventie managers deze doorzettingsmacht in de uitvoering belichamen, dragen zorg voor het aanwijzen van contactpunten in de eigen organisatie, zorgen ervoor dat intern draagvlak voor deze werkwijze bestaat, en garanderen voldoende inzet ten behoeve van of feitelijke aanwezigheid in het veiligheidshuis¹⁴.

In het veiligheidshuis hebben de diverse partners ook gesprekken met verdachten, daders en slachtoffers. Voorbeelden zijn taakstraf openbaar ministerie, slachtoffergesprekken, schadebemiddeling en cliëntgesprekken. Ook preventie, vroegsignalering en vroeginterventie behoren een vaste plek binnen het veiligheidshuis te krijgen, of worden van daaruit geïnitieerd.

Faciliteiten

Voor een effectieve en efficiënte persoonsgerichte aanpak van veroorzakers van criminaliteit en overlast zijn een aantal faciliteiten of middelen nodig (personele inzet niet inbegrepen):

1. gezamenlijke fysieke werkruimte (een "huis")
op basis van de ervaringen elders mag aangenomen worden dat de meest effectieve wijze van samenwerken er eentje is waarbij (in ieder geval een substantieel deel van de) ketenpartners een gezamenlijk dak delen, dus over een fysieke werkruimte beschikken (inclusief volledig uitgeruste werkplekken: tafel, stoel, kast, pc en telefoon);
2. een bedrijfsbureau
het bedrijfsbureau is facilitair/ondersteunend aan de ketenpartners die fysiek in het veiligheidshuis zitten, beheert Viadesk¹⁵, voert de gezamenlijke agenda, plant en organiseert bijeenkomsten en overleggen, notuleert daarbij, is het eerste aanspreekpunt voor externe relaties en cliënten. Het bedrijfsbureau valt onder directe aansturing van de manager veiligheidshuis.

11 Uit vergelijkend onderzoek is gebleken dat de motivatie van een cliënt van korte duur is en dat tussen het aanbieden van een traject en het beginnen met de uitvoering daarvan niet veel tijd mag zitten. Nu aanbieden en binnen een week beginnen.

12 Viadesk is een afgeschermd werkomgeving waarin ketenpartners gezamenlijk aan persoonsdossiers kunnen werken. Deze dossiers bevatten minimaal het landelijk model ketendossier (met daarin de persoonsgegevens), de diagnose-rapportage, het maatwerkplan, en eventuele voortgangsrapportages. Enkel de informatie waarbij er een need-to-know is – namelijk om de gestelde doelen te kunnen verwezenlijken -, zal in Viadesk ingebracht worden.

13 Deze convenanten dienen zoveel mogelijk de volledige doelgroep te dekken: meerderjarige meer- en veelplegers, zeer actieve veelplegers, notoire overlastveroorzakers, minderjarige meer- en veelplegers, Harde Kernjongeren, overige probleemjongeren, en daders en slachtoffers van huiselijk geweld.

14 De casusoverleggen rond veelplegers zoals die nu in de regio bestaan worden doorontwikkeld naar een vorm waarbij het niet nodig is dat iedereen aldoor overal bij zit: door vooraf op basis van diagnoses concrete scenario's te laten opstellen hoeven alleen degenen die daar een rol in hebben zich over die scenario's te buigen. Wanneer men elkaar vrijwel dagelijks treft onder hetzelfde dak is het gemakkelijker om elkaar aan te spreken zonder dat daar veel tijdverlies mee gemoeid hoeft te zijn.

Ook partners die geen werkplek hebben in het veiligheidshuis kunnen (ad hoc) worden uitgenodigd om hun bijdrage aan een plan van aanpak te komen toelichten.

15 Het op cliëntniveau vullen en bijhouden van dossiers is een taak voor de interventie managers, niet voor het bedrijfsbureau. Het beheer van het systeem (inclusief de inrichting en het wie op welk niveau toegang verschaffen binnen de werkomgeving) en het toegang hebben tot cliëntdossiers wanneer de respectievelijke interventie manager onbereikbaar is, hoort hier wel thuis.

Aansturing & regie

De manager veiligheidshuis heeft – conform het gegeven dat de gemeente de totaalregie op zich dient te nemen¹⁶ - de dagelijkse leiding van het veiligheidshuis in handen. De manager veiligheidshuis is eindverantwoordelijk voor de (kwantitatieve en kwalitatieve) output van het veiligheidshuis, voor de doorontwikkeling van de werkwijze binnen het veiligheidshuis, voor het betrokken houden van bestaande ketenpartners en het eventueel aan laten sluiten van nieuwe partners, en voor het fysieke huis zelf. Daar het veiligheidshuis onder verantwoordelijkheid van de afdeling OOV valt, legt de manager veiligheidshuis verantwoording af aan het hoofd OOV en via de lijn aan het college. In de uitvoering – dus op operationeel niveau – dragen Openbaar Ministerie en gemeente(n) een gezamenlijke verantwoordelijkheid. Het OM voert hierbij de dagelijkse regie over de partners binnen de strafrechtketen, terwijl de gemeente(n) de regie over de zogenaamde nazorgketen¹⁷ en de algemene regie op de integrale veiligheid voert. Het gaat hierbij expliciet over regieverantwoordelijkheid. Immers: zoals de regisseur OM geen rechtstreekse zeggenschap heeft over alle justitiepartners¹⁸ heeft de gemeente als regisseur niet altijd rechtstreekse zeggenschap over alle zorgpartners. Niet met alle partners bestaat immers een gezagsrelatie en / of een subsidierelatie. Wellicht zullen de nieuwe AWBZ financiering en de Wet Maatschappelijke Ondersteuning hier op termijn meer mogelijkheden bieden voor gemeenten. Regisseur OM en de manager veiligheidshuis (namens de gemeente(n)) dienen nauw samen te werken om tot een succesvolle uitvoering te komen. De interventiemangers en het bedrijfsbureau worden inhoudelijk aangestuurd door de manager van het veiligheidshuis (al staan de interventiemangers en of de medewerker(s) van het bedrijfsbureau wellicht niet op de loonlijst van de gemeente(n)).

De manager van het veiligheidshuis legt twee maal per jaar verantwoording af aan de Districtelijke Stuurgroep Veiligheidshuis (dat bestaat uit de districtelijke driehoek aangevuld met de wethouders zorg/welzijn, bestuurders van zorgpartners en – indien hiertoe bereid - de Provincie (in het kader van de verantwoordelijkheid voor de jeugdzorg)¹⁹). Problemen die binnen het veiligheidshuis of door de manager van het veiligheidshuis niet opgelost kunnen worden, kunnen in dit gremium geagendeerd worden.

De regionale Stuurgroep Persoonsgerichte Aanpak en de daaronder gehangen Ambtelijke Werkgroep Persoonsgerichte Aanpak stimuleren en monitoren de regionale ontwikkeling van de districtelijke veiligheidshuizen en adviseren deze gevraagd en ongevraagd. Tevens adviseren zij aan het Dagelijks en Algemeen Bestuur van de Veiligheidsregio. Zodra de districtelijke veiligheidshuizen goed lopen kan overwogen worden om deze gremia te ontbinden.

Financiële lastenverdeling over de primaire veiligheidshuispartners

Belangrijk uitgangspunt in relatie tot het kostenaspect is de aanname dat het gros van de benodigde capaciteit binnen het veiligheidshuis geleverd wordt vanuit de reguliere taakopdracht en bijbehorende inzet van partners. Iedereen heeft profijt van de (beoogde) nauwe samenwerking die moet leiden tot efficiencywinst en vergroting van de effectiviteit. Er ontstaat geen extra werk, maar werk wordt anders georganiseerd en ingericht. Extra inzet, tijdelijk of structureel, dient uiteraard wel extra gefinancierd te worden (b.v. een kwartiermaker – voor 2006 - is tijdelijk extra inzet, een manager veiligheidshuis – vanaf 2007 - betreft langdurige/structurele inzet). Indien op enig moment zou blijken dat de interventie-managementcapaciteit zoals die nu met partners is afgesproken onvoldoende zou zijn om voldoende kwantitatieve output te krijgen, dan zou dit kunnen leiden tot het (tijdelijk, in eerste instantie tot 2009) aantrekken of (bijvoorbeeld op detacheringbasis bij partners) inhuren van een extra interventiemanager. De kosten hiervoor komen in eerste instantie ten laste van de deelnemende gemeenten (verdeling op basis van inwoneraantal).

Voor de financiering van het Veiligheidshuis moet onderscheid gemaakt worden tussen de financiering van de inzet van justitiepartners, waarvoor gedurende maximaal drie jaar additionele middelen beschikbaar zijn bij het Ministerie van Justitie en de (co)financiering vanuit de gemeenten, de Provincie en de zorgketen. Voorwaarde vanuit het OM is wel dat cofinanciering niet mag leiden tot inperking van het onafhankelijke karakter van de

16 Uiteindelijk zijn het de gemeenten die zich aan de burgers van de stad over het gevoerde beleid en de resultaten daarvan kunnen en dienen te verantwoorden. De Provincie voert de regie over de jeugdzorg en is in het brede veiligheidssamenwerkingsverband, naast het OM en de gemeente, ook een belangrijk scharnierpunt bij het realiseren van de inhoudelijke samenwerking.

17 Taken bij de gemeente zelf, bij de zorg- & welzijnssector, woningbouwcorporaties, etc..

18 Justitiële partners zoals bijvoorbeeld de Raad voor de Kinderbescherming blijven zelf verantwoordelijk voor de aan hen toegewezen wettelijke taken en rollen (in het geval van dit voorbeeld de casusregie over het jeugdstrafrecht), maar het OM tracht binnen de strafrechtketen de overall-regie te voeren zoals de gemeente dit tracht te doen bij de (na)zorgketen.

19 Te denken valt aan te sluiten bij de periodieke Districtelijke Driehoekvergaderingen en aansluitend op de agenda als Districtelijke Stuurgroep te vergaderen waarbij enkele partners aanschuiven.

staande magistratuur of beïnvloedbaarheid van de rechtsgang in strafzaken. Hetzelfde principe geldt echter voor veel van de andere partners.

Gemeenten die GSB gelden ontvangen (deze lopen tot en met 2009) worden door de rijksoverheid uitgenodigd en gefaciliteerd om naar dergelijke brede samenwerkingsverbanden toe te werken.

De Provincie Limburg heeft laten blijken een ontwikkeling in de richting van veiligheidshuizen op de juiste schaal eveneens toe te juichen, maar wil wel nadrukkelijk dat de gemeenten daarin het voortouw nemen. Waar dat het geval is wil men bijdragen in de opstart en aanjaagkosten, zoals men ook al toegezegd heeft concreet te willen bijdragen aan de persoonsgerichte aanpak die binnen de veiligheidshuizen gestalte gaat krijgen. Ten aanzien van de jeugdzorg heeft de Provincie bovendien een eigen verantwoordelijkheid.

De investeringen op lokaal niveau zullen sterk afhankelijk zijn van o.a. de lokale invulling van het concept, de afspraken die met ketenpartners gemaakt kunnen worden en de aanwezigheid/beschikbaarheid van gepaste accommodatie en de kosten daarvan. In relatie tot huisvesting is het wenselijk rekening te houden met een vestiging met de juiste uitstraling, de minimaal benodigde flexibele werkplekken, voldoende ruimte voor casusoverleg, spreekvertrekken voor persoonsgerichte aanpak en een adequaat beveiligingsniveau.

Van de totale kosten in de periode 2006 t/m 2009, zal – naast de bijdrage door het OM - een substantieel deel opgebracht moeten worden door gemeenten (al dan niet op basis van programmabegroting GSB) én de Provincie Limburg (op basis van aanjaagbeleid en het streven naar een uniforme en integrale benadering van de persoonsgerichte aanpak in de gehele provincie en op basis van de eigen verantwoordelijkheid voor jeugd en veiligheid). Met de districtsgemeenten die nu nog niet meebetalen worden afspraken gemaakt over inhoudelijke en financiële bijdrage. Zij dienen vanaf 1 januari 2008 bij te dragen (op basis van inwoneraantal) aan een deel van de exploitatiekosten en dienen net als de gemeente Heerlen voor hun pga-klanten middelen te reserveren voor die onderdelen uit de maatwerkplannen die niet uit reguliere middelen (ziektelkostenverzekering, AWBZ, etc.) te financieren zijn. Telefoon- en kopieerkosten die de ketenpartners in het veiligheidshuis maken worden bij hen in rekening gebracht. Voor het gebruik van de benodigde werkplekken (flexplekken) zullen geen kosten worden doorberekend aan de deelnemers, tenzij men daardoor geen werkplek in de moederorganisatie meer nodig heeft. De flexplekken zijn echter bijna altijd tweede werkplekken. De gemeente zorgt bij de niet-justitiële werkplekken voor de aanwezigheid van een telefoon en toegang tot het internet (inclusief een emailaccount). Voor de internetaansluiting hoeft door de ketenpartners niet betaald te worden. Partners kunnen hun eigen pc of laptop meenemen en daarop voorzieningen treffen om al dan niet via internet verbinding te leggen met (de systemen of data van) hun eigen organisatie. Tevens biedt de gemeente Heerlen hen aan gebruik te maken van een standaard ICT-oplossing (complete PC inclusief beeldscherm en gebruik van de Office-applicaties van het gemeentelijk ICT-netwerk). Voor deze laatste optie wordt € 1.500 per werkplek / per jaar in rekening gebracht. De justitiepartners blijven gebruik maken van de faciliteiten die momenteel op hun werkplekken in het veiligheidshuis van toepassing zijn (telefoon van/via OM en aansluiting op Justitie/Politienet). Het OM blijft verantwoordelijk voor het in stand houden van die werkplekken.

Van belang is op te merken dat bij de huidige financieringsbronnen voor wat betreft de gemeente (GSB III) en OM sprake is van tijdelijke financiering. Bij positief resultaat en de wens tot implementatie op de langere termijn (dus na 2009) is het tijdig creëren van financieel draagvlak een kritische succesfactor.

Exploitatiebegroting Districtelijk Veiligheidshuis Heerlen

A

Omschrijving kostensoort	Structureel (p/jr)	Incidenteel (Provincie)
	2007-2008-2009 ev!	Alleen 2007!
2007 (incl. restant 2006)		
Huisvestingskosten		
2007	80.000	
September 2006 – 31 december 2006	40.000	
Initiële inrichtingskosten		
automatisering/ICT netwerk inrichten		40.000

software t.b.v. ketendossiers, Viadesk		0
privacyconvenant opstellen		15.000
Communicatie		
communicatie naar partners, naar burgers, bestuurders deelnemende gemeente		10.000
Monitoring		
inrichten /vullen en verwerken provinciale monitor		10.000
Bureau documentatie		
procesondersteuner namens gemeente/partners	45.000	
procesondersteuner namens OM	45.000	
Gemeentelijk manager veiligheidshuis	30.000	
(na kwartiermaker veiligheidshuis)		
Kwartiermaker veiligheidshuis 2007		30.000
OM		
extra inzet OM: officieren, secretaris, schadebemiddelaar	80.000	
programmameider (2006 en 2007)	54.000	
extra inzet justitiepartners	75.000	
Gemeentelijk tekort		
service/exploitatiekosten (2de jaar naar deelnemende gemeenten!)		45.000
Overzicht kosten eerste jaar	449.000	150.000
Totaal	599.000	
2008 en 2009		
Huisvestingskosten		
2008 en 2009 (per jaar)	80.000	
Communicatie		
communicatie naar partners, naar burgers, bestuurders deelnemende gemeente (te verdelen over de deelnemende gemeenten!)	10.000	
Bureau documentatie		
procesondersteuner namens gemeente/partners	45.000	
procesondersteuner namens OM	45.000	
Gemeentelijk manager veiligheidshuis	60.000	
OM		
extra inzet OM: officieren, secretaris, schadebemiddelaar	80.000	
extra inzet justitiepartners	75.000	

Gemeentelijk tekort		
service/exploiatiekosten	45.000 ²⁰	
(te verdelen over de deelnemende gemeenten!)		
Totaal	440.000	

B

Overzicht verdeling kosten Districtelijk Veiligheidshuis Heerlen over de deelnemende partners, september 2006 t/m 31 december 2009:

2007²¹: Totale kosten € 599.000
 Gemeente Heerlen : € 195.000
 Districtsgemeenten: € 0
 OM/justitiepartners: € 254.000
 Provincie : € 150.000

2008: Totale kosten € 440.000
 Gemeente Heerlen : € 185.000 + € 31.350 (aandeel Heerlen²²) = € 216.350
 Overige districtsgemeenten: € 23.650 (Voerendaal, Nuth, Brunssum en Onderbanken; verdeling naar inwoneraantal)
 OM/justitiepartners: € 200.000
 Provincie : € 0

2009: Totale kosten € 440.000
 Gemeente Heerlen : € 185.000 + € 31.350 (aandeel Heerlen) = € 216.350
 Overige districtsgemeenten: € 23.650 (Voerendaal, Nuth, Brunssum en Onderbanken; verdeling naar inwoneraantal)
 OM/justitiepartners: € 200.000
 Provincie : € 0

Toelichting:

Onkosten die de ketenpartners in het veiligheidshuis maken – zoals de kosten voor kopiëren en telefoonkosten – worden op basis van een gespecificeerde rekening door de deelnemende organisaties zelf betaald. De gemeente Heerlen betaalt het dak, de regie en de helft van de administratieve ondersteuning (bedrijfsbureau). De rest van de exploitatiekosten wordt door de districtsgemeenten gefinancierd. Het eerste jaar (2007) zal het exploitatietekort (o.a. de overige servicekosten) uit de Provinciale opstartsubsidie betaald worden zodat de gemeenten Voerendaal, Nuth, Brunssum en Onderbanken de tijd krijgen om het door hen bij te dragen aandeel aan het veiligheidshuis (en een eventuele post voor trajectonderdelen voor hun pga-klienten die niet uit reguliere middelen of contracten te financieren zijn) in hun begroting op te nemen. Gedurende dit eerste jaar zal het veiligheidshuis cliënten uit deze gemeenten bij wijze van service gewoon mee laten draaien in de persoonsgerichte aanpak, erop vertrouwend dat de districtsgemeenten vanaf 2008 mee zullen betalen aan het veiligheidshuis.

20 Kosten deelnemende gemeenten: exploitatiekosten welke nu nog worden ingeschat op € 45.000 ex BTW (op basis van de huidige cijfers bij JPH) zullen begin 2007 op basis van werkelijke kosten opnieuw worden berekend. Daarnaast zal in eind 2006 begin 2007 bekeken worden of de huidige interventiepartners – geleverd door de partners – voldoende capaciteit kunnen genereren. Mocht dit niet het geval zijn dan zal *extra* capaciteit moeten worden ingekocht en zullen de kosten hiervoor verdeeld moeten worden over de partners en/of de deelnemende gemeenten.

21 Inclusief restant 2006.

22 Inwoneraantallen districtsgemeenten (Staatsalmanak 31 mei 2006):

Heerlen:	91.528
Voerendaal:	12.950
Nuth:	16.026
Brunssum:	29.623
Onderbanken:	8.392
Totaal:	158.519

BIJLAGE 1: GSB prestaties Heerlen 2005-2009

Doelstelling en Indicator	Stedelijke nulsituatie 2004	Stedelijk resultaat 31 december 2009	Bron Rijk / gemeente					
Naar een veiliger Samenleving								
1. Het percentage jeugdige en volwassen allochtone en autochtone veelplegers waarvoor door een stad nazorg- en/of resocialisatietrajecten worden aangeboden ten opzichte van het totale aantal geregistreerde jeugdige en volwassen veelplegers.	Totale doelgroep veelplegers: 75 volwassen zeer actieve veelplegers 8 jeugdige veelplegers Jaartal van nulmeting: 2004 <u>Procesafpraak: Uitsplitsen ambitie allochtoon-autochtoon etniciteit zal vanaf 2005 worden geregistreerd.</u>	Minimaal 38% (30% GSB en (25% van 30% =) 8% Provincie) van de zeer actieve (Heerlense) veelplegers krijgt een aanbod. Ambitie aanbod jeugdige veelplegers: 100% (minimaal 80% GSB en (25% van 80%=) 20% Provincie).	Gemeente: Openbare Orde en Veiligheid (OOV)					
2. Het percentage jeugdige en volwassen allochtone en autochtone veelplegers waarvoor door een stad nazorg- en/of resocialisatietrajecten wordt afgerond ten opzichte van het totale aantal geregistreerde jeugdige en volwassen veelplegers.	Jaartal van nulmeting: 2004	100% van de aan jeugdige en volwassen veelplegers aangeboden trajecten (zie boven) worden afgerond.						
3. Het percentage overlastgeevenden dat in maatschappelijke opvang (24 uur per dag beschikbaar in crisissituaties) kan worden geplaatst ten opzichte van het totale aantal geregistreerde overlastgeevenden.	Totaal aantal overlastgeevenden: 80 personen - 33% hiervan in opvang, - 33% in detentie en - 33% zorgwekkende zorgmijders.	- Toename van de opvangcapaciteit door (verdere) verbetering van de doorstroom. - Geen verdere uitbreiding aantal bedden in dag- en nachtopvang. - Heerlen gaat de doorstroom in opvang met 10% verbeteren. Heerlen wil het aantal opvangplaatsen gelijk houden of laten dalen afhankelijk van de doorstroom.	Gemeente: OOV					
4. Aanwezigheid van een convenant/ arrangement tussen alle lokale partijen betrokken bij de aanpak van huiselijk geweld	Convenant reeds gerealiseerd.	Convenant aanwezig.	Rijk/Gemeente:					
5. aanwezigheid van een advies- en meldpunt huiselijk geweld.	Advies en meldpunt reeds gerealiseerd.	Advies en meldpunt aanwezig.	Rijk/Gemeente:					
6. Het aantal (eerste) meldingen van huiselijk geweld en van herhaling van huiselijk geweld	<u>Procesafpraak nulmeting: De uitsplitsing in eerste en herhaalde meldingen is niet beschikbaar. De stad levert bij het Rijk uiterlijk in het laatste kwartaal 2005 dit ontbrekende element aan ten behoeve van de resultaatsafspraken in het MOP.</u>	Afname recidive met 25% (20% GSB en (25% van 20%=) 5% Provincie) t.o.v. recidivecijfer 2005. Bij ambitie wordt uitgegaan van een toename van het aantal geregistreerde gevallen en een afname recidive met 25% (zie verdeling GSB-Provincie).	Rijk: Politie					
7. Het verminderen van criminaliteit in risicogebieden en in de woonomgeving mede door een gebiedsgerichte aanpak.	Gemeente stelt in samenwerking met Rijk een eigen meetbare indicator op. Voorstel Heerlen; a. Het gerapporteerde slachtofferschap b. Onveiligheidsgevoelens Nulmeting (peiljaar 2003) op deze indicatoren is als volgt:	a. Gedifferentieerd slachtofferschap in deze wijken wijkt in 2009 minder af van het Heerlens gemiddelde b. Onveiligheidsgevoelens in deze gebieden niet hoger dan +8% in relatie tot het Heerlens gemiddelde in 2009.	Gemeente: Onderzoek& statistiek					
				Inbraak	Auto delicten	Vernieling	geweld	Onveiligheids gevoelens
	G21, 2003			7	29	11	6	23
	Heerlen 2003			10	28	17	7	43
	Heerlen- Centrum			13	27	17	16	69
	GMS			13	29	20	12	63
	MSP			15	35	24	8	49
	Molenberg			18	25	19	9	54
	Vrieheide - De Stack			7	32	19	8	43
	Heerlerheide - Passart			15	32	18	9	51
Hoensbroek - de Dem	13	34	24	8	49			
8. Open doelstelling Verbetering veiligheid in en rond de scholen o.a. d.m.v. integrale	Voorstel Heerlen: a. Aantal scholen dat een integraal veiligheidsarrangement heeft afgenomen. 2004: 0	a. Integrale veiligheidsarrangementen voor minimaal 8 scholen in met name de investeringsgebieden. b. Afname aandeel jongeren (12-17	Gemeente: a. Openbare Orde en veiligheid (OOV)					

veiligheidsarrangementen.	b. Aandeel jongeren 12-17 jaar dat zich overdag wel eens onveilig voelt op school. <u>Procesafpraak: Nulmeting wordt begin 2005 bekend middels Jeugdmonitor 2004. De stad levert uiterlijk 30 juni 2005 dit ontbrekende element aan ten behoeve van de resultaatsafspraken in het MOP.</u>	jaar) dat zich wel eens onveilig voelt op school met 25% t.o.v. 2004.	b. Onderzoek en statistiek (Jeugdmonitor)
9. Open doelstelling Het verminderen van de aan harddrugs gerelateerde overlast in het Operatie Hartslaggebied middels het realiseren van (na)zorg, toezicht en relatiemanagement.	a. Mobiele methadonverstrekking middels een Methadonbus: juli 2005: 0 (geen bus); b. Uitbreiden cameratoezicht rond permanente opvang verslaafden (De Klomp): juli 2005: 0 camera's; c. Monitoring cameratoezicht rond De Klomp: juli 2005: 0 (nog geen nulmeting gedaan) d. Netwerkcoördinator rond De Klomp: juli 2005: 0 e. Werkprojecten voor verslaafden: 2005: 53 plekken voor 164 personen op jaarbasis; f. Fysieke beheersmaatregelen rond De Klomp: juli 2005: 0	a. Een operationele methadonbus tbv mobiele methadonverstrekking; b. Minimaal 18 camera's rond permanente opvang verslaafden; c. Nulmeting cameratoezicht 2005 en n+1-meting 2006 uitgevoerd; d. Netwerkcoördinator rond De Klomp voor 2 jaar; e. Handhaven werkprojecten voor verslaafden: 53 plekken voor jaarlijks 164 personen; f. Implementatie van een concrete set van fysieke maatregelen die met alle betrokkenen is opgesteld.	Gemeente: a. Welzijn b. Openbare Orde en Veiligheid (OOV) c. OOV d. OOV e. Welzijn f. OOV
10. Open doelstelling Het verder verspreiden van vergaarde kennis en ervaring Operatie Hartslag.	a. Heerlen zet zich al jaren in om systematiek en resultaten van Operatie Hartslag te verspreiden; b. Updaten en upgraden bestaande video-productie over Operatie Hartslag: 2005: 2 producties in de Nederlandse taal die niet verder reiken dan medio 2004	a. Operatie Hartslag zal in het kader van een door Heerlen te organiseren URBACT- SecurCity bijeenkomst op 6&7 oktober wederom aan bod komen en deze van workshop tot brede conferentie uitbouwen. b. Meest recente productie updaten naar 2005, 2006 of 2007 en het geheel zowel Engels- als Nederlandstalig maken.	a. OOV a. OOV
11. Open doelstelling Hartslagmethodiek en cameratoezicht toepassen risicogebied Hoensbroek-De Dem.	Binnen het risicogebied Hoensbroek-De Dem is nog geen cameratoezicht geïmplementeerd: juli 2005: 0	Minimaal 20 camera's in het risicogebied Hoensbroek-De Dem	OOV

BIJLAGE 2: Taken, verantwoordelijkheden en functieprofiel interventiemanager.

De interventiemanager:

1. heeft zich verbonden aan de persoonsgerichte aanpak en opereert in die zin onafhankelijk ten opzichte van de (deelnemende) instellingen,
2. is bij voorkeur afkomstig uit een van de deelnemende organisaties,
3. regelt dat er een diagnose komt,
4. stelt samen met de ketenpartners een maatwerkplan op,
5. organiseert draagvlak voor het maatwerkplan en checkt *voordat* het plan aan de cliënt wordt aangeboden of de partners die conform het maatwerkplan iets moeten doen ook *kunnen* leveren,
6. bewaakt het proces dat aan de cliënt het maatwerkplan op het juiste tijdstip wordt aangeboden in de vorm van een wederzijds contract.
7. regelt dat het maatwerkplan wordt uitgevoerd *of* - bij weigering of voortijdig uit een lopend traject stappen van de cliënt – dat de druk op de cliënt middels drang en dwang wordt gemaximaliseerd,
8. bewaakt de kwaliteit en voortgang in het proces (is op cliëtniveau verantwoordelijk voor het gehele proces),

De interventiemanager is in staat om:

1. deuren van instellingen in de diverse ketens te openen c.q. deze open te houden,
2. instellingen te verbinden en als smeerolie tussen de diverse instellingen te functioneren,
3. te regelen dat instellingen hun verantwoordelijkheden binnen de maatwerkplannen waarmaken,
4. op tactische, diplomatische en creatieve wijze obstakels in de uitvoering op te lossen,
5. op verstandige – doch indien noodzakelijk doortastende – wijze gebruik te maken van de aan hem verleende doorzettingsmacht,
6. in hoge mate zelfstandig te kunnen werken.

Competenties van de interventiemanager:

1. Overtuigingskracht;
2. Diplomatiek;
3. Stimulerend;
4. Smeeroliefunctie;
5. Creatief;
6. Initiatiefnemend;
7. Resultaatgericht;
8. Zelfstandig;
9. Verbindende kracht voor instellingen;
10. Onafhankelijk van instellingen opererend;
11. Verbonden aan veiligheidshuis;
12. Humor.

